

Katarzyna Czarnecka, Z. Nowakowski

Oblin, st. 5, gm. Maciejowice, woj.
siedleckie, AZP 68-71/-

Informator Archeologiczny : badania 28, 57-58

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**Nowy Łowicz (obecnie Boro-
wo), st. 2
gm. Kalisz Pomorski, woj. ko-
szalińskie
AZP 31-16/1**

Muzeum Okręgowe w Koszalinie

Badania prowadziła mgr Krystyna Hahula. Finansowane przez Państwową Służbę Ochrony Zabytków i Muzeum Okręgowe w Koszalinie. Siódmy sezon badań. Cmentarzysko kultury wielbarskiej.

Kontynuowano badania w strefie północno-wschodniej cmentarzyska. W całości przebadano kurhany nr 44, 46, 48, 49 i groby płaskie nr 15-21 w przestrzeniach międzykurhanowych oraz rozpoczęto badania kurhanów 43 i 45. Wszystkie odkryte w tym sezonie pochówki reprezentują horyzont faz B₂/C₁-C_{1a}.

W nasypie kurhanu 44, największego na cmentarzysku, odkryto wtórny pochówek ciałopalny z uławkami pucharka glinianego. W dwóch grobach zlokalizowanych w ćwiartce południowo-wschodniej kurhanu złożono tylko przepalone i przemyte kości.

Zniekształcony wkopami nasyp niewielkiego kurhanu 46 nakrywał 3 groby szkieletowe. W skład wyposażenia usytuowanego centralnie grobu 1 wchodziło m.in. 5 zapinek, w tym owalna zapinka tarczowata z brązu, ozdobiona tłoczoną folią złotą i srebrnymi aplikacjami, oraz kolca z paciorków szklanych i bursztynowych, ze srebrną klamerką esowatą i paciorkami z drutu srebrnego. W grobie 2 odkryto m.in. 3 zapinki, w tym brązową zapinkę tarczowatą w kształcie liścia koniczyny (A 227), ozdobioną tłoczoną folią srebrną, i kolce z paciorków z wisiorkiem z brązu. Grób 3 w tym kurhanie oprócz naczyń i pięciu paciorków zawierał brązowe zapinki A V 127 zdobione srebrną folią.

W grobie szkieletowym w kurhanie 48 odkryto m.in. srebrną klamerkę esowatą i paciorki z drutu srebrnego, bogato zdobione granulkami. Równoległe do grobu w kurhanie 48 usytuowane były wyrobione już w starożytności płaskie groby szkieletowe. Na stropie grobu 19 zalegał kamień pierwotnie oznaczający miejsce pochówka.

W grobie 15 usytuowanym obok kurhanu 50 odkryto m.in. złoty wisior gruszkowaty z naprawianym uszkiem z brązu i srebrne elementy kolii. Natomiast w wyrobionym już w starożytności grobie 21 odkryto ułamek pucharka szklanego E 189-190.

Podobnie jak w sezonach poprzednich odkrywano obiekty z młodszej epoki brązu: paleniska i jamy z uławkami naczyń. Najbardziej uzasadnione wydaje się łączenie ich z funkcjonowaniem cmentarzyska kultury łużyckiej, odkrytego w 1989 r. na skraju południowo-zachodnim cmentarzyska kurhanowego kultury wielbarskiej. W tym sezonie dokonano odkrycia drugiego cmentarzyska kultury łużyckiej, zlokalizowanego po drugiej stronie rzeki Drawy (Nowy Łowicz, st. 4, AZP 31-16/2). Pradolina rzeki jest w tym miejscu najwęższa. Odkryto pozostałości konstrukcji kamiennych, kości ciałopalne i ceramikę, pozwalającą datować cmentarzysko także na młodszą epokę brązu.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koszalinie.

Badania będą kontynuowane.

**Oblin, st. 5
gm. Maciejowice, woj. siedle-
ckie
AZP 68-71/-**

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła dr Katarzyna Czarnecka przy współudziale mgr Z. Nowakowskiego. Finansowane przez Wydział Spraw Społecznych Urzędu Wojewódzkiego w Siedlcach i Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie. Dziewiąty sezon badań. Cmentarzysko kultury

przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego i okresu wpływów rzymskich.

Przebadano 650 m², odkrywając 14 grobów ciałopalnych, w tym 8 popielnicowych i 6 jamowych. W grobie 288 wystąpiły dwie popielnice.

Tegoroczne badania potwierdziły dotychczasową wiedzę o cmentarzysku, którego chronologia zamyka się w ramach fazy A₂ do końca fazy B₂. Groby rozmieszczone są rzadziej niż w pozostałej części cmentarzyska.

Na schyłek fazy A₂ lub początek A₃ datować można 4 groby. Dwa z nich (291 i 292) wyposażone były w miecze obusieczne (jeden z nich zdobiony ornamentem wybijanych punktów) w pochwach zdobionych prostą, ażurową kratką. Obu mieczom towarzyszyły umby — w grobie 291 typ B 9, a w grobie 292 typ B 6 — oraz klamry pierścieniowate ze skrzydełkami (w grobie 292 brązowa). W grobie 293 wystąpiła zapinka miseczkowata razem z zapinką odmiany M. Z fazy A₃ pochodzi kilka zapinek odmiany M. Na fazę B₁ datować można grób 286, z zachowanym we fragmentach profilowanym imaczem oraz prawdopodobnie grób 296, w którym znaleziono bardzo zniszczone umbo, zapewne typ J 6. Z fazy B₂ pochodzi grób 288, z kluczem i sprężyną, a także fragmentami dwóch zapinek brązowych.

Materiały złożono w Państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie.

Oblok, st. 4, gm. Skąpe, woj. zielonogórskie — patrz: wczesne średniowiecze

Pakoszówka, st. 26
gm. Sanok, woj. krośnieńskie

Badania sondażowe prowadziła E. Pohorska-Kleja. Osada. Okres lateński — okres wpływów rzymskich.

*Literatura: *Materiały...*, s. 184.

Paprotki Kolonia, st. 1
gm. Miłki, woj. suwalskie
AZP 21-73/2

Muzeum Okręgowe w Suwałkach
Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadzili mgr mgr Anna Bitner-Wróblewska (autorka sprawozdania), Małgorzata Karczewska i Maciej Karczewski przy współpracy mgr Grażyny Iwanowskiej. Finansowane przez Konserwatora Zabytków Archeologicznych w Suwałkach. Czwarty sezon badań. Cmentarzysko kultury bogaczewskiej (młodszy okres przedrzymski, okres wpływów rzymskich, wczesny okres wędrówek ludów) i grupy olsztyńskiej (późny okres wędrówek ludów).

Przebadano ok. 44 m², odkrywając 14 grobów ciałopalnych, 1 zniszczony szkieletowy grób koński oraz 1 obiekt, będący prawdopodobnie pozostałością stosu ciałopalnego. Ponadto odsłonięto fragm. okopów wojskowych z czasów I wojny światowej, które zniszczyły część grobów. Badaniami objęto wschodnią i południowo-wschodnią partię skupiska grobów. Uchwycono jego wschodni skraj, naruszony okopami wojskowymi i nowożytnymi wkopami związanymi z zabudowaniami, których ruiny znajdują się w tej części cmentarzyska.